

[PŁASZAĆ *vb impf*

Pierwsze a pochylone.

praes 1 sg płaśzãm. ◇ praet 3 pl m pers płaśzali. ◇ con 3 pl m pers by płaśzali.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Iter. od „płoszyć” ‘odpędzać straszaniem’: płoŝę et płaŝam/ Abigo, terreo, perterrefacio. Volck Rrr, Qqq4v.

płaszać kogo: LorichKosz 153v cf Szereg. Cf Zwrot.

Zwrot: »płaszać [kogo] by zające«: Wszak wiemy, że nasz pierwszy panowie płaśzali Moskwę, by zające PismaPolit 446.

Szereg: »gromić, płaśzać«: [Vegetius] powieda/ że ŝye ci wedle vrzędu dobrich hetmánow ŝpráwuią/ [...] ktorzy ŝye nie zgoła á nie iáwnie kulŝą/ ale fortylęm ŝprzyłáie bithwę ŝtaczáiá/ [...] aby nieprzyiaćielá gromili/ płaŝáli/ álbo [!] bez rozlania krwi ludu ŝwego/ nieprzyiaćielá podchodzili. LorichKosz 153v.

Synonimy: odłudzać, odstraszać.

Formacje współrdzenne cf PŁOSZYĆ.

Cf PŁASZANIE

MN